

Вулиці міста засипані снігом
По снігу люди бігали
Ходили собі цілий день хто куди
Без задньої думки лишали сліди
Кожен слід – інша людина
Інша секунда, інша година
Цікаво, якщо по слідам цих піти
Куди вони можуть мене привести?

Сумно, коли нема
Холодно, коли зима
Напевно, щоб було знов чарівно
Має бути часом
Сумно, коли нема
Холодно, коли зима
Напевно, щоб було знов чарівно
Має бути сумно

Люди ходять по своїм маршрутах
Зустрічаються то там, то тут
Рідше, частіше, як на світлофорах
Часом кивають, а часом говорять
Часом дороги їх паралельні
Вечір, ніч, ранок і день
Люди до себе, як сніг прилипають
Сліди розійшлися і люди скучають

Сумно, коли нема
Холодно, коли зима
Напевно, щоб було знов чарівно
Має бути часом
Сумно, коли нема
Холодно, коли зима
Напевно, щоб було знов чарівно
Має бути сумно

Люди є різні, їх так багато
А по слідах ти не можеш впізнати
За ким ти підеш і як воно буде?
Далеко зайдеш, чи скоро забудеш?
Сліди є маленькі і є глибокі
На декілька днів і на тисячі років
Хочеться так наступати на землю
Ніколи не мріючи, щоби їх стерли

(Стерли, стерли, стерли, стерли)
(Щоби їх стерли, щоби їх стерли)

(Щоби їх стерли, щоби їх стерли)
(Щоби їх стерли, щоби їх стерли)

Сумно, коли нема
Холодно, коли зима
Напевно, щоб було знов чарівно
Має бути часом
Сумно, коли нема
Холодно, коли зима

Напевно, щоб було знов чарівно
Має бути сумно
Сумно
Холодно
Напевно (но-но-но-но)
Сумно (сумно)
Холодно
На-на-напевно
Щоб було знов чарівно
Має бути сумно